

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Plovdivski rayonen sad (Βουλγαρία) στις 10 Ιουλίου 2009 — Vasil Ivanov Georgiev κατά Tehnicheski universitet — Sofia, Filial Plovdiv

(Υπόθεση C-268/09)

(2009/C 220/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική.

Αιτούν δικαστήριο

Plovdivski rayonen sad.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Vasil Ivanov Georgiev.

Εναγόμενοι: Tehnicheski universitet — Sofia, Filial Plovdiv.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Απαγορεύουν οι διατάξεις της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία ⁽¹⁾, την εφαρμογή του εθνικού νόμου που δεν επιτρέπει τη σύναψη συμβάσεων εργασίας αόριστου χρόνου με καθηγητές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους; Πιο συγκεκριμένα ενόψει του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας, δικαιολογούνται αντικειμενικά και λογικά από έναν θεμιτό στόχο και είναι αναλογικά τα μέτρα που προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, σημείο 6, του βουλγαρικού νόμου για την προστασία από τις διακρίσεις, τα οποία εισάγουν όρια ηλικίας για την απασχόληση σε συγκεκριμένη θέση, αν ληφθεί υπόψη ότι η οδηγία έχει μεταφερθεί πλήρως στη βουλγαρική έννομη τάξη;
- 2) Απαγορεύουν οι διατάξεις της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, την εφαρμογή του εθνικού νόμου βάσει του οποίου οι καθηγητές τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που έχουν συμπληρώσει το 68ο έτος της ηλικίας τους συνταξιοδοτούνται αναγκαστικά; Με δεδομένα τα εκτεθέντα πραγματικά περιστατικά και τις εκτεθείσες περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, είναι δυνατόν, εφόσον διαπιστωθεί ότι η εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία με την οποία μεταφέρθηκε η οδηγία στην εσωτερική έννομη τάξη είναι αντίθετη προς τις διατάξεις της οδηγίας, να οδηγήσει η ερμηνεία των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου στη μη εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας;
- 3) Αποτελεί, κατά την εθνική νομοθεσία, η συμπλήρωση της εν λόγω ηλικίας τη μόνη προϋπόθεση για τη λύση της εργασιακής σχέσης αόριστου χρόνου και για τη δυνατότητα συνέχισής της ως εργασιακής σχέσης ορισμένου χρόνου μεταξύ του ίδιου εργαζόμενου και του ίδιου εργοδότη στην ίδια θέση εργασίας; Καθορίζει η εθνική νομοθεσία την ανώτατη διάρκεια και τον ανώτατο αριθμό ανανεώσεων της εργασιακής σχέσης ορισμένου χρόνου με τον ίδιο εργοδότη μετά τη μετατροπή της σύμβασης αόριστου χρόνου σε ορισμένου, μετά την παρέλευση των οποίων δεν είναι δυνατή η συνέχιση της εργασιακής σχέσης μεταξύ των συμβαλλόμενων;

(¹) ΕΕ L 303, σ. 16.

Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-269/09)

(2009/C 220/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyal και F. Jimeno Fernández)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ, με το άρθρο 14 του νόμου 35/2006, της 28ης Νοεμβρίου 2006, περί φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων και μερικής τροποποίησης των νόμων περί φόρου εταιριών, φόρου εισοδήματος μη μονίμων προσώπων και φόρου περιουσίας, διάταξη δυνάμει της οποίας οι υποκείμενοι στον φόρο οι οποίοι μεταφέρουν την κατοικία τους στην αλλοδαπή υποχρεούνται να περιλάβουν άπαντα τα μη φορολογηθέντα εισοδήματά τους στη βάση υπολογισμού του φόρου του τελευταίου φορολογικού έτους κατά το οποίο εθεωρούντο ως υποκείμενοι στον φόρο κάτοικοι ημεδαπής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 19, 38 και 43 ΕΚ και από τα άρθρα 28 και 31 της Συμφωνίας ΕΟΧ·
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Κατά το άρθρο 14 του ισπανικού νόμου περί φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων και μερικής τροποποίησης των νόμων περί φόρου εταιριών, φόρου εισοδήματος μη μονίμων κατοίκων και φόρου περιουσιακών στοιχείων, τα εισοδήματα υπόκεινται στον φόρο που υπολογίζεται για το φορολογικό έτος κατά το οποίο πραγματοποιήθηκαν. Εντούτοις, η δεύτερη παράγραφος του άρθρου αυτού προβλέπει ειδικούς κανόνες δυνάμει των οποίων είναι δυνατή η φορολόγηση ορισμένων ειδών εισοδημάτων σε διάφορα φορολογικά έτη. Όταν, όμως, ο υποκείμενος στον φόρο μεταφέρει την κατοικία του στην αλλοδαπή, η τρίτη παράγραφος του άρθρου αυτού ορίζει ότι το σύνολο των εισοδημάτων του που δεν έχουν ακόμη υποβληθεί στον φόρο περιλαμβάνεται στη βάση επιβολής του φόρου της τελευταίας φορολογικής περιόδου κατά την οποία ο υποκείμενος στον φόρο εθεωρείτο ως κάτοικος ημεδαπής.
2. Η Επιτροπή φρονεί ότι η ισπανική νομοθετική ρύθμιση συνεπάγεται δυσμενή μεταχείριση στην περίπτωση κατά την οποία ένα φυσικό πρόσωπο μεταφέρει την κατοικία του εκτός Ισπανίας, ενώ η ισπανική νομοθετική ρύθμιση θα έπρεπε να εφαρμόζεται κατά τον ίδιο τρόπο είτε το φυσικό αυτό πρόσωπο διατηρεί την κατοικία του εντός του ισπανικού εδάφους είτε όχι.

3. Η νομοθετική αυτή ρύθμιση έρχεται σε αντίθεση προς την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων, την οποία καθιερώνουν τα άρθρα 18, 39 και 43 ΕΚ και τα άρθρα 28 και 31 της Συμφωνίας ΕΟΧ.

Αίτηση αναιρέσεως των ΚΜΕ Germany AG, πρώην ΚΜ Europa Metal AG, ΚΜΕ France SAS, πρώην Tréfinmétaux SA, ΚΜΕ Italy SpA, πρώην Europa Metall SpA, που ασκήθηκε στις 16 Ιουλίου 2009 κατά της αποφάσεως της 6ης Μαΐου 2009, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (όγδοο τμήμα) στην υπόθεση T-127/04, ΚΜΕ Germany AG, πρώην ΚΜ Europa Metal AG, ΚΜΕ France SAS, πρώην Tréfinmétaux SA, ΚΜΕ Italy SpA, πρώην Europa Metall SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-272/09 P)

(2009/C 220/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: ΚΜΕ Germany AG, πρώην ΚΜ Europa Metal AG, ΚΜΕ France SAS, πρώην Tréfinmétaux SA, ΚΜΕ Italy SpA, πρώην Europa Metall SpA (εκπρόσωποι: M. Siragusa, G. Rizza, M. Piergiovanni, avvocati, A. Winckler, avocat, T. Graf, Rechtsanwalt)

Έτερος διάδικος: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των αναιρεσειουσών

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- Να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου·
- Κατά το μέτρο του δυνατού, να ακυρώσει μερικώς, βάσει των υποβαλλομένων στο Δικαστήριο πραγματικών περιστατικών, την απόφαση της Επιτροπής και να μειώσει το ύψος του προστίμου της ΚΜΕ·
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας και της ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασίας.

Επικουρικώς, αν το στάδιο της διαδικασίας δεν το επιτρέπει,

- Να ανατρέψει την απόφαση του Πρωτοδικείου (περιλαμβανομένης και της διατάξεως του Πρωτοδικείου που καταδικάζει την ΚΜΕ στα δικαστικά έξοδα) και να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες επικρίνουν την κρίση του Πρωτοδικείου ότι η Επιτροπή απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι τα Level Wound Coils Arrangements είχαν αντίκτυπο στην οικεία αγορά και ότι, συνεπώς, το στοιχείο αυτό έπρεπε να ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό του αρχικού ποσού του προστίμου της ΚΜΕ. Αναπτύσσοντας το σκεπτικό αυτό για ν' απορρίψει τον πρώτο λόγο ακυρώσεως της ΚΜΕ, το Πρωτοδικείο παρέβη το κοινοτικό δίκαιο και ανέπτυξε μη λογική και ανεπαρκή αιτιολογία. Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο κατάφωρα διαστρέβλωσε τα πραγματικά περιστατικά και τις αποδείξεις που του υποβλήθηκαν, αποδεχόμενο

το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι τα οικονομικά αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η ΚΜΕ δεν απέδειξαν ότι η παράβαση στο σύνολό της δεν είχε κανένα αντίκτυπο στην αγορά.

Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες επικρίνουν το Πρωτοδικείο διότι έκρινε νόμιμο το γεγονός ότι η Επιτροπή –για να προσδιορίσει το μέγεθος της επηρεαζόμενης από την παράβαση αγοράς, με σκοπό να σταθμίσει τη βαρύτητα της παραβάσεως προς επιμέτρηση του προστίμου της ΚΜΕ– αναφέρθηκε σε μια αγοραία αξία που εσφαλμένα περιελάμβανε τα εισοδήματα που πραγματοποιήθηκαν από μια αγορά προηγούμενου σταδίου ευρισκόμενη εκτός καρτέλ, παρά το γεγονός ότι τα μέλη του καρτέλ δεν ήταν κάθετα οργανωμένα σ' εκείνη την αγορά προηγούμενου σταδίου. Αναπτύσσοντας το σκεπτικό αυτό για ν' απορρίψει τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως της ΚΜΕ, το Πρωτοδικείο παρέβη το κοινοτικό δίκαιο και ανέπτυξε μη λογική και ανεπαρκή αιτιολογία.

Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες επικρίνουν το Πρωτοδικείο διότι απέρριψε τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένα τις Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων του 1998 και παραβίασε τις αρχές της αναλογικότητας και της ίσης μεταχείρισης επιβάλλοντας το μέγιστο ποσοστό αύξησης του αρχικού ποσού του προστίμου της ΚΜΕ λόγω διάρκειας. Κατά την άποψη των αναιρεσειουσών, το Πρωτοδικείο παρέβη το κοινοτικό δίκαιο και ανέπτυξε ασαφή, μη λογική και ανεπαρκή αιτιολογία για να κρίνει νόμιμο το σχετικό μέρος της αποφάσεως της Επιτροπής.

Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες ισχυρίζονται ότι το Πρωτοδικείο παρέβη το κοινοτικό δίκαιο απορρίπτοντας το τέταρτο σκέλος του τέταρτου λόγου ακυρώσεως και κρίνοντας νόμιμο το σχετικό μέρος της αποφάσεως, με το οποίο η Επιτροπή αρνήθηκε να μειώσει το πρόστιμο της ΚΜΕ λόγω της συνεργασίας της πέραν του πεδίου της ανακοίνωσης του 1996 για τη συνεργασία, κατά παράβαση των Κατευθυντηρίων γραμμών του 1998 και κατά παράβαση των αρχών της επικεικίας και της ίσης μεταχείρισεως.

Με τον πέμπτο και τελευταίο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες ισχυρίζονται ότι το Πρωτοδικείο παρέβη το κοινοτικό δίκαιο και προσέβαλε το θεμελιώδες δικαίωμα των αναιρεσειουσών προς πλήρη και αποτελεσματική ένδικη προστασία, παραλείποντας να εξετάσει εμπειριστατικώς τα επιχειρήματα της ΚΜΕ και επιδεικνύοντας ευμενή προκατάληψη υπέρ της κρίσεως της Επιτροπής.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de grande instance de Paris (Γαλλία) στις 16 Ιουλίου 2009 — Olivier Martinez, Robert Martinez κατά Société MGN Ltd.

(Υπόθεση C-278/09)

(2009/C 220/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de grande instance de Paris